

FOAIA DIECEZANĂ

Organ al Eparhiei gr. or. rom. a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Prețul inserțiunilor	Correspondențele se adresează redacțiunii „FOAIA DIECEZANĂ” iar banii de prenumerațiune și inserțiunile la ADMINISTRAȚIUNEA Librăriei și Tipografiei diec. în Caransebeș
Pentru Austro-Ungaria pe an 10 coroane pe 1 an 5 „	Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 6 cor, până la 200 de cuvinte 8 cor. de aci în sus 10 coroane	
„ România și străinătate pe an 14 franc pe 1 an 7 „		

Nr. 137 Pres. ex 1905.

NICOLAE

din îndurarea lui Dumnezeu Episcop al Eparhiei greco-orientale române a Caransebeșului.

Dar și pace dela Dumnezeu Tatăl și Domnul nostru Iisus Christos.

Iubit cler și popor!

Spre Vitleem sunt îndreptați ochii noștri sufletești astăzi, iubiților, și acolo în ieslea peșterei vedem pe Mântuitorul lumii, pe Domnul nostru Iisus Christos, ca pe un prunc în scutice înfășiat. Și este cu neputință ca să nu privim noi astăzi spre Vitleem, spre peșterea, carea a primit pe Mântuitorul Iisus, și să nu fim înălțați sufletește astăzi, când sărbăm sfânta Naștere a Domnului nostru Iisus Christos, cu carea a răsărit lumii lumina cunoștinței.

Da, lumina cunoștinței a răsărit lumii, și această lumină a împrăștiat întunecarea, ce cuprinsese omenimea. La rațele acestei lumini s'a schimbat spre bine chipul de gândire al omenimei; omenimea a început a se desvolta pe temelia cunoștinței adevăratului Dumnezeu și a învățăturilor Lui. Și această desvoltare a fost binefăcătoare omenimei, căci ea a părăsit calea cea întunecată a înstrăinării de Dumnezeu și a apucat pe calea luminată de lumina cunoștinței de Dumnezeu.

Să sărbăm deci cu vrednicie, iubiților, sărbătorea Nașterii Domnului nostru Iisus Christos; să o sărbăm cu cuget curat și cu bucurie sufletescă, căci prin Nașterea Lui ne-a răsărit lumina cunoștinței; prin Nașterea Lui s'a împrăștiat întunecarea, ce a domnit multe vécuri; prin Nașterea Lui ni-s'a pregătit calea mântuirii. Prin Nașterea Lui, Dumnezeu cel adevărat a luat chip omenesc, pentru ca să ne scape de robia păcatului strămoșesc.

Să o sărbăm astfel deci, ca să avem folos sufletesc pentru viața noastră pământescă și cea viitoare. De aceea și eu, Arhiepiscopul vostru, după datorința mea arhierescă și din dragostea, ce o am pentru voi, iubiții mei fii sufletești, vin în mijlocul vostru, ca să sărbăm duhovnicește sfânta sărbătore a Nașterii Domnului nostru Iisus Christos și pentru ca să avem folose sufletesci din împreună-sărbătore noastră, vă voiu vorbi de astădată, iubiților, despre aceea, ce în zilele noastre mai mult ne apasă și ne îngrijește.

» *Vedeți dară ca să umblați cu pază, nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, folosind timpul, pentru că zilele sunt rele*», dice sfântul apostol Pavel în cartea sa către Efeseni și aceste cuvinte le adresez și eu vouă, iubiiții mei. În adevăr, zilele sunt rele; trăim timpuri grele și dacă căutăm se aflăm cauza zilelor rele, a timpului greu, acesta o vom afla în împrejurarea, că oamenii nu pășesc pe calea luminată de *lumina cunoștinței*, se îndepărtăza dela învățăturile Domnului nostru Iisus Christos, se îndepărtăza de biserică. Acesta o putem constata la cea dintâiu privire împrejurul nostru.

Dară de unde vine, că ne departăm de biserică? Vine de acolo, că știința lumescă începe să se opună religiunii și prin urmare bisericii; ea caută numai să afle contraste, era nu puncte de întâlnire cu religiunea, cu biserica; se răspândește scrieri contrare bisericii și servitorilor ei, contrare religiunii; se răspândește vorbe de acelaș fel. Răul apoi care rezultă de aci este cu atâtă mai mare, cu cât se află mulți oameni, cari, puțin luminați fiind, nu se pot redica la o judecată serioasă, proprie, ci cu o încredere îngâmfare își însușesc și lătesc rétăciunile acelor oameni, cari fac știința lumescă, lipsită de religiune. și este știut, că fără religiune nici un stat nu se poate susține și așa aceia, cari luptă contra bisericii, nimicesc chiar baza organizațiilor sociale.

Îndepărtarea dela biserică vine mai departe de acolo, că oamenii se lasă din ce în ce tot mai mult conduși de interesele lumești, de interesele lor personale. Dară interesele personale sugrumă pe cele sufletești. Interesele lumești, interesele personale aduc cu sine multe păcate, așa de exemplu: mândria, iubirea de sine, lăcomia, furtisagul, care degeneră și în omoruri, minciuna, ura, carea produce desbinări și altele. *«Aceste șesă urăște Domnul, ba șapte sunt lucrurile, ce-i sunt în urăciune: ochi mândri, (adecă mândria), limba mincinoasă, și mâni, ce varsă sânge nevinovat; inima, ce urăște gânduri rele, picioarele, cele grabnice a face rău; martorul mincinos, care vrea să minciună și col ca sămănă desbinări între frați.* — dice înțeleptul Solomon

Și dacă am adus înainte aceste păcate iubiiților, le-am adus pentru că de unile din acestea este coplesit mai cu deadinsul acela, carele umblă numai după interesele sale proprii. Că coplesit de interese lumești, de interesele sale proprii, acela nu are în vedere răspunsul, ce l-a dat Mântuitorul Iisus legiuitorului fariseu la întrebarea, care porunca este mai mare în lege? Iisus adecă a răspuns: *»Se iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din totă inima ta și din tot sufletul tău și din tot cugetul tău. Aceasta este cea mai mare poruncă. Fără a doua și asemenea acesteia este: Se iubești pe deapropiele tău ca pe tine însuși».*

Dacă am fi însuflețiți de iubirea lui Dumnezeu și a deapropelui, atunci nu ar domni astăzi neajunsurile sociale. Dară în lipsa iubirii, ceea ce este urmarea depărtării dela învățăturile Mântuitorului și astfel dela biserică, a prins rădăcini reul social de astăzi, care tinde la răsturnarea organizațiilor sociale, la înstrăinarea credincioșilor dela Dumnezeu. În locul iubirii se ivește desbinarea între frați.

Acestea sunt cele mai de frunte împrejurări, cari produc înstrăinare de biserică.

* * *

Se naște acum întrebarea iubiiților, ce e de făcut pentru de a împedea răul? Răspunsul ni-l dă însuș sfântul apostol Pavel cu cuvintele: *»Vedeți dară ca să umblați cu pază nu ca niște neînțelepți, ci ca cei înțelepți, folosind timpul».* Se umblați dară în aceste timpuri grele, ca cei înțelepți, și fiindcă *începutul înțelepciunii este frica lui Dumnezeu*, se umblați în frica izvorită din iubirea fiiască către Dumnezeu. Tatăl nostru cel ceresc, folosind timpul așa, ca prin faptele și cuvintele văstre, prin viața voastră se premăriți pe Dumnezeu.

De aci urmăza, ca se nu vă depărtați de învățăturile noastre creștinești, de biserică noastră; se nu dați ascultare celor ce sub felurite forme se apropie de voi și caută se vă clatine credința voastră, clevetind asupra bisericii și asupra așezămintelor ei. De astfel de oameni se ve păziți iubiiților, căci dice înțeleptul Solomon: *»Om de nimica, învătățit este, cel ce umblă cu gura clevetitoare».*

Tóte popórele se nésuesc ca se înainteze în știință și cultură. Nesmintit deci și noi trebuie să ne silim, ca să înaintăm în știință și cultură, dară în știință și cultura cea adevărată, pătunsă de religiozitate și moralitate. De aci urmază pentru noi îndatorirea, ca cu tóte puterile să sprijinim aședemintele nóstre bisericești, școlele nóstre confesionale, pentrucă: „*aur și mărgăritare multe sunt, dară cel mai scump lucru sunt buzele înțelepte*“, dice înțeleptul Solomon. Astfel lucrând, câștigăm un bun povățuitoriu pentru viață, adecă minte sănătósă, carea ne ferește de a cădea în cursele altora și ne face să cunoștem binele adevărat, să deosebim binele de rău.

Pentrucă, după cum am șis mai nainte, interesele lumești, interesele personale încă sunt cauza timpurilor nóstre grele, se arată trebuința, ca să ne desbrăcăm de aceste interese și viațanóstră să o îndreptăm după porunca: „*iubește pe deapropoale tēu, ca însuși pe tine*“. Iubirea deapropoalei, dacă ve povățuește, nu are loc desbinarea între voi; érá unde nu este desbinare, crește puterea. Nimica nu slăbește mai mult pe un popor, ca tocmai desbinarea. Desbinarea, dupăcum s'a șis, o urește Dumnezeu; ea a nimicít popóre și împărății, érá bunînțelegere a întărit popórele.

Mie, iubiții mei fii sufletești, îmi zace mult la inimă bunăstarea vóstră sufletescă și trupescă, căci sum după chemarea și darul lui Dumnezeu Archipăstoriul vostru și de aceea ve îndemn cu deadinsul: fiți trezi și înțelepți, iubiți-ve unul pe altul și desrădęcinați dintre voi tóte cele ce produc desbinări. Voi trebuie să ve iubiți unul pe altul, căci sunteți frați atât după credința vóstră creștină, cât și după sângele vostru. Prin iubire sunteți una întru tóte și așa tóte lucrările vóstre vor înainta. „*Nici un cuvânt rău să nu iesă din gura vóstră, ci numai cuvânt bun, spre zidire după trebuință, ca să împărtășescă har, celor ce aud*“, — după cum dice sfântul apostol Pavel. Iubindu-ve și astfel ajutorându-ve unii pe alții, tóte răutățile timpului se vor frânge, ca valurile mării de stâncile neclătite.

Unde lipsește iubirea și ajutorarea împrumutată, acolo prinde rădęcini desbinarea; desbinarea, carea produce nefericiri. De aceea și sfântul apostol Pavel dice: „*Toată amarăciunea, și mânia și urgia și strigarea și hula să se redice dela voi, împreună cu totă răutatea, fiți unul către altul buni, îndurători, iertând unul altuia, precum și Dumnezeu v-a iertat în Christos*“.

În felul acesta vețuind se ajută interesele generale, séu obștești, în cari își află adăpostire și cele personale, tocmai precum în o familie, carea ajungând la bunăstare sub conducerea înțeleptă a părintelui familiei, — pe lângă ascultarea de dēnsul a membrilor familiei, — fiecare membru al familiei se simțește bine. Dacă îi merge familiei bine, merge bine și singuraticilor membri ai familiei.

* * *

Am arētat în cele de până acuma cauza relelor, cari ne îngreună în timpul de acum și am arētat și aceea, ce e de făcut ca să putem trece cu ușurință prin timpul acesta greu.

Este scris că: *trebuie să vină scandilă în lume, vai însă de acela prin care vine scandila*. Și spiritul timpului de astăzi e așa, încât se află de aceia, cari doresc să producă desbinări, voind să între în mijlocul vostru, cu momeli, cu făgădueli, cu clevetiri asupra bisericei, religiunei și asupra servitorilor ei, căci iarăși scris este: *bate-voiu păstoriul și se va risipi turva*. Se nu aple aceștia, iubiții mei, ușă deschisă în inimile vóstre, căci dupăcum s'a șis în alt loc: »*Om de nimica, înręcătățit este cel ce umblă cu gura clevetitóre*«.

Împrejurul bisericei nóstre strămoșești să ne adăpostim cu toții și conformându-ne viața după învățăturile ei, să căutăm a ne afla mântuirea sufletescă și cea pământescă.

Remâne acum să ve mai îndemn, iubiții mei, cu deadinsul, să puneți la inimă cuvintele mele archierești, izvorâte din iubirea cea mare, ce o am către voi, ca Archipăstoriul vostru. Să le puneți la inimă și să urmați lor, spre binele vostru al tuturor și spre binele fiecăruia dintre voi.

Puneți-le la inimă și bucurați-ve astăzi de sfânta sărbătoare a Nașterii Domnului și pașiți înainte pe calea vieții, luminați fiind de *lumina cunoștinței*.

După acestea poftindu-ve tuturoră să petreceți în pace sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, și împărțându-ve binecuvântarea mea arhierescă sun

Al vostru tuturor

Caransebeș la sărbătoreă Nașterii Domnului 1905

de tot binele voitoriu

Nicolae Popea m. p.

Episcop.

CRĂCIUN.

*Vrabiile sburlite 'n pene dorm la streșina cu sloi,
Pe când soarele trezește picurii cu mers greoi.
Salcâmul de lângă casă, nu-l poți vedea de alb ce-i
Și străluce 'n pomoroacă, cu într'o mare de schiutei.
Cerin-i limpede. Prin aer rătăcește câte-o stea,
Lumecată de pe casă dintre pulbera de nea.*

*Totul pare a fi din vremuri amorfit pentru vecie,
Dacă n'ar curmă tăcerea, cântece de bucurie.
Crai cu steaua călătoare, cu Irozi și cu păstori,
Călători cu faț-aprinsă, turcă și colindători;
Căruri de ființe blânde, și cu inima curată
Cântă plini de bucurie: „O ce veste minunată . . .“
Mărire întru cele înalte, pace pe pământ
Și între oșpeni învoire, că s'a născut Domnul Sfânt.
Și mișcarea meren crește, toți gălțiți cu ce-i mai bun
Căci e zina veseliei — sărbătoreă lui Crăciun.*

*Sufete, de-ai simțit dorul să te avâți în lumi visate,
Le cătești 'ngă steauă de pe fețele curate
Și cu glasul ce rezună tu te înalță tot mai sus,
Ca să poți cuprinde taina Întrupării lui Isus.*

Maria Cioban

Când a venit plinirea vremii, a trimis Dumnezeu pe Fiul său.

Graiurile prorocilor încetaseră de patru sute de ani. Poporul ales al lui Dumnezeu și toate neamurile pământului se abătuseră dela calea dreptății și apucaseră pe calea nelegiurilor. Nu eră adevăr, nici iubire, nici cunoștința de Dumnezeu pe pământ. Jurământul strămb, minciuna și uciderea, furtul și desfrânarea se lățiseră. Nici o împărăție, nici o țară, nici un neam n'a putut

să se ferească de căile rătăcirii, toți fără deosebire erau duși ca de valurile unui râu puternic către adâncul pierzării. Tristă priveliște! . . . În tunec acoperiă pământul și negură peste oameni; întunecul neștiinții și al păcatelor înconjură întreg pământul; inimile erau reci, înghițate, pentru că din ele lipsiă dragostea față de aproapele; popoarele zăceau în întunec și în umbra morții . . . În acest amar de vreme câtă durere nu s'a adunat în inima bietei omenimi, care se sbateă asemenea unui văslaș în undele puternice ale păcatului, câtă dorință după un Mântuitor, care să o scoată la limanul dorit!

Când cupa amărăciunii se umpluse până sus, când păcatul se părea că cuprinsese în stăpânire lumea întreagă, atunci sosi „plinirea vremii“.

Împărăția August. Răsboaiele încetaseră de doisprezece ani; pacea eră generală. . . În ceasul de tăcere, când sabiile se odihneau: în valea Viteemului se pogoriă întunecul unei nopți liniștite de Decembrie. Din întunecul acelei nopți însă răsare lumina. Cel făgăduit, întru care se vor binecuvânta toate neamurile pământului; acela, căruia prorocii i-au dat numele de „Părinte veșnic“ și „Domn al păcii“: *Prunc s'a născut noauă și s'a dat noauă!* Dumnezeu întru nemărginita sa bunătate a zis a doaua oară, ca odinioară la facerea lumii: *»Să fie lumină!«* Și noauă ni-a răsărit „soarele dreptății“; poporul, care se află în întunec, vede lumină mare, și celor cari ședeau în ținutul și în umbra morții, le răsare lumina, pentru că: *Hristos se naște!*

Fii binecuvântată, noapte sfântă, în care cerul s'a pogorit pe pământ, ca să înalțe pământul la cer! Care noapte se poate asemăna cu tine, ceea-ce ni-ai dăruit *lumina, dragostea și viața!*? Îngerii saltă cu bucurie și vestesc „pace pe pământ“ și *»între oameni bunăvoire«*; păstorii, acești sevitori ai servitorilor, aleargă să se în-

chine aceluia, care le aduce și lor mântuirea : „magii, împărații Persiei“ se sărguesc să aducă daruri Împăratului împăraților, lui Hristos luminii celei adevărate. . .

*

Două mii de ani — aproape — s'au străcurat de atunci, și creștinii în fiecare an prăznuiesc pomenirea acelei nopți sfinte în acest timp de iarnă, ca și cum ar voi să însemne, că precum noaptea întunecoasă face loc luminii, precum frigul îndărătnic al iernei trebuie să facă loc drăgălășei primăveri, pe brațele căreia se naște viața, — așa și acest praznic a alungat noaptea lungă și întunecoasă, noaptea păcatului, care — înainte de venirea lui Hristos — își întinsese umbrele sale asupra lumii întregi, din care însă ni-a răsărit „soarele dreptății“, care a topit ghițața ce acoperia inimile omenirii.

Dar . . . duhul vremii s'a schimbat. Starea lumii de azi prea samănă cu noaptea înfiorătoare dinnaintea venirii lui Hristos. Lumina cea adevărată, venind în lume, în lume este, dar lumea nu o mai cunoaște; toată scriptura și legea cea dumnezească și învățătura cea suflată de Dumnezeu, se nesocotește; numai cu numele și cu cuvintele cinstite evanghelie și adevărata creștinătate o poartă oamenii; mâinile spre toată răpirea și lăcomia sunt nevoitoare; picioarele grabnice și îndrăznețe spre toată nedreptatea și alergarea cea rea, gata a merge și a călca partea fraților și a mănca pe săraci; gura, care este organul sfințelor rugăciuni și al cuvintelor, a devenit organ a toată rușinea și vorbeii nebunești, călcării de jurământ, clevetirii și hulirii de Dumnezeu; ochii și toate simțurile peste măsură s'au umplut de desfrânare și toată necurăția.

De aceea, în aceste zile sfinte, la acest praznic al păcii și al dragostii, să ne curățim simțurile și să ne deschidem inimile, ca să strălucească într'ânsele lumina cea nestricăcioasă a cunoștinții de Dumnezeu; să ne deschidem ochii gândului nostru spre înțelegerea evangheliceștilor învățături ale Mântuitorului Hristos! Că în această zi mila și adevărul s'au întimpinat, dreptatea și pacea s'au sărutat, adevărul din pământ a răsărit și dreptatea din cer a privit! De aceea să strigăm cu maica noastră biserică: *Hristos se naște, măriți-!! . . . Cântați Domnului tot pământul! . . .*

P. Bizerea

† Ioan Nemoian.

În 1 Ianuarie 1906 st. n. a trecut la cele veșnice avocatul Ioan Nemoian, binecunoscut nu numai aici în Caransebeș ci în tot Banatul. Cu dânsul a dis-

părut din mijlocul nostru o figură pregnantă a societății noastre — un bărbat, care multe a suferit în viața sa.

S'a născut la anul 1847, în comuna Agadicu, unde părintele său Avram a fost preot. Școalele elementare române le-a învățat în comuna sa natală cele elementare germane în Oravița, gimnaziul în Lugoj Timișoara, Beiuș și Debrețin, unde a depus și examenul de maturitate și unde cu puțină întrerupere urmând studiile juridice a absolvat și a depus examenul de jude în anul 1871. După acest examen a fost numit sub-notar la comitetul Căraș-Severin, mai târziu la tribunalul din Lugoj. La stăruințele episcopului Popasu a părăsit cariera începută și pentru a urmări studiile teologice și pedagogice a mers la Lipsca și la Geneva. În anul 1874 a fost numit profesor la institutul nostru clerical, iar în 1876 și la institutul nostru pedagogic, la care a funcționat până la anul 1882. Atunci a reînbrățișat cariera juridică și la anul 1884 a deschis cancelerie advocațională. Dela 1891—1896 a fost și primar al orașului Caransebeș, în care calitate s'a distins, prin conștiințozitate cunoscută tuturor. La 1896 retrăgându-se dela acest post și-a continuat până la moarte praxa de avocat, luând parte pe lângă aceea la toate mișcările noastre îndreptate spre înaintarea binelui obștesc.

Înmormântarea a avut loc la 2 Ianuarie 1906 st. n. luând parte un public numărös din toate straturile societății.

Ceremoniile funebrele le-a săvârșit Părintele Stoian cu asistența preoților George Petrescu și George Buru. Cântările funebrele le-a executat corul el delat institutul teologic și pedagogic sub conducerea clericului de cursul III, *Jurca*, și corul Reședinței noastre diecezan. La înmormântare dl. avocat Bozgan a ținut o frumoasă cuvântare funebă care își ia adio dela iubitul său coleg.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Varietăți

Redacțional. Din considerațiuni mai înalte Redacțiunea toii noastre a sistat deocamdată a continuă publicarea articolului „Moralizatori moderni“.

Mișcarea națională română în Basarabia face mari progrese. Pentru Duminecă sunt convocați la Chișineu fruntașii români. Printre altele vor cere guvernului școlii românești, *permisiunea de a se face slujba bisericească în limba română*, de asemenea și desbaterile la instanțele judecătorești din Basarabia să fie făcute în limba română.

Societatea studenților în teologie din București are onoare a aduce la cunoștință, că și-a constituit astfel Comitetul pentru anul 1905-1906: **Domnul Dr. Constantin Chiricescu**, Președinte de onoare,

ca Decan al facultății de teologie, potrivit statutelor societății. Domnul Marin D. Preoteșcu, președinte activ; dl Nicolae Papadima, vicepreședinte; dl Marin V. Popescu-Recea, casier; dl Constanstin Provianu, bibliotecar; dl Dimitrie D. Petrescu-Zoița, secretar general; dl Valeriu Iordăchescu și dl Constantin Chifu secretari de ședință; dl Vasile I. Constantinescu, dl Alexandru H. Simionescu și dl Constantin Dumitrescu membri comisiunii de control.

† **Alexandru Vasileviciu**, bătrânul și venerabilul nostru concetățean, a reposat Joi în 8 Decembrie v. l. c. în vârstă de 75 ani. Reposatul, o figură modestă, blândă și nepretențioasă, s'a bucurat în orașul nostru de simpatii generale în toate cercurile sociale. Dovadă despre aceasta e publicul, care s'a grăbit să-i deie ultimul onor, petrecându-l la locul de veșnică odihnă. Cu Alexandru Vasileviciu s'a coborât o bucată din vechiul Caransebeș în mormânt. El a fost unul din puținii noștri concetățeni, pe cari orașul nostru de astăzi i-a moștenit ca pe unele relicvii scumpe din clasicile vremi ale Caransebeșului de odinioară. Fie-i memoria vecinică și țărâna ușoară!

† **Emilia Popp născ. Doblitzky**, soția d-lui *Paul Popp*, maior în pensiune din Caransebeș, a reposat în 15/28 Decembrie în mod repentin în etate de 67 ani. În mormântarea a avut loc Sâmbătă în 17/30 Decembrie, la care a luat parte multime mare de public, între cari P. S. Sa Domnul Episcop Nicolae Popea, I. P. C. Sa Păr. Arhimandrit F. Musta etc. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată.

Octavian Goga, cel mai nou și admirat poet nostru, a fost primit în zilele trecute de Maj. Sa în mânie în audiență, care a durat o oră. A fost primit foarte atabil, ba Regina i-a promis să ducă poeziile în limba germană. La stăruința cea mai înaltă societate românească din țară, poetul Goga a ținut o conferință publică înaintea unui public imens, care a resplătit prin bogate aplauze pe conferențiar.

Apel. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român, se adresează și de astă dată către publicul român cu rugarea, ca să participe și în anul acesta la răscumpărarea felicitărilor de Anul-Nou în favorul **Muzeului istoric și etnografic** al românilor din regatul ungar. Consemnarea răscumpărărilor de felicitări se va publica atât în ziare, cât și în o mică edițiune ocazională, cari pe ziua Anului-Nou se va trimite tuturor acelor, cari vor contribui sub acest titlu la fondul Muzeului. Fiind terminat și inaugurat splendidul palat al Muzeului istoric și etnografic ridicat de „Asociațiunea“ noastră în Sibiu, și având acum a-l înzestră în mod demn și corespunzător frumoasei sale menițiuni, — sperăm că apelul „Asociațiunei“ va fi întâmpinat și de astă-dată în toate cercurile preocupate de înaintarea culturală a poporului nostru, cu bunăvoință și însuflețire îndoită, ca

și pe această cale să se dea „Asociațiunii“ noastre posibilitatea de a realiza în condițiuni cât mai demne o veche dorință a obștei românești.

Aviz!

Onoratele comune bisericești și particularii, cari restatează cu abonamentul la „FOAIA DIECEZANĂ“ ori pentru alte lucruri cumpărate dela stabilimentul nostru diecezan, sunt rugați ca în interesul lor propriu să binevoiască a-și achita cât mai curând datoria, pentru ca să nu fim siliți a încasa dela dânsii pretensiunile noastre pe calea procesului, prin ceea-ce li s'ar cauza nu-mai spese fără trebuință.

Administrația
Tipografiei și Librăriei diecezane

Bibliografii

A apărut:

„ECONOMIA“
escelenta foaie economică-illustrată

ce apare în Caransebeș sub direcțiunea d-lui magistrul silvanal *Alexandru Diaconovich*. Nr. 1 din anul II, are următorul sumar:

Pe pragul anului al doilea, de Redacțiune. — Invențiunea d-lui O. Țăran. — Despre folosul albinelor, de preotul Ioan Jucos (cu ilustrațiuni). — Plantațiunile silvice. — Adăpătoare pentru viței (cu ilustrațiuni). — Creșterea galițelor în timpurile vechi. — Căprioara, gazela codrilor noștri, vânatul și prăsirea ei, de magistrul Alexandru Balaș (cu ilustrațiuni). — Sfaturi din economia de casă. — Varietăți. — Posta Redacțiunii. — Prețurile în piață la 1 Ianuarie 1906. — Anunțuri. — „Economia“ apare odată în lună și costă numai **4 cor. pe an.** — O recomandăm cu toată căldura.

*
„Luceafărul“, revistă pentru literatură și artă, apare de două ori pe lună sub direcția d-lor *A. Ciura, O. Goga și O. C. Tăslăuan*, în Budapesta (IV, Molnár u. 10). Anul IV, Nr. 23—24 are următorul cuprins: Thanatos, de Al Ciura; Mângâiere. (La o pretină) poezie de Maria Cunțan; Atât mi-a rămas... (poezie) de Maria Popovici; Dascălul Vintilă, de I. Agârbicean; Tăcere. (poezie) de Z. Bărsan; Ada-Kaleh, de G. C. Ionescu; Secerișuri (poezie), de A. Toma; Victimele Peșterii Ialomicioara, de Vasile Pop; Verde, frunza-i verde, (poezie), de G. Prut; Din „Mănăstirea Argeșului“: Visul lui Manole (muzică) de I. Mureșian; Cronică; Dări de samă și notițe bibliografice. Ilustrațiuni: Concepțiunea Mariei de Murillo; Madonna Sixtină de Raffael, și portretul componistului nostru de muzică Iacob Mureșan.

Concurse

Pentru întregirea definitivă a postului de învățător la școala ort. rom. din **Macedonia**, protopresbiteratul Ciacovei, cu termen de recurgere de 30 de zile

Dotatia anuală :

1. Salar în bani 600 cor.
2. Pentru lemne 80 cor., din cari 40 cor. pentru încălzirea salei de învățământ.
3. Pentru participare la adunarea generală și la conferințe 20 cor.
4. Pentru scripturistică 10 cor.
5. Locuință liberă cu grădină de legumi în plațul școlii, și
6. Dela înmormântări unde va fi poftit 1 cor., când participă cu corul 2 cor.

Pentru serviciile prestate înainte de ocuparea acestui post, comuna bis. nu acordă nici un fel de emolument.

Învățătorul ales e îndatorat să facă socoțile cultului și bisericii, să poarte agendele comitetului și sinodului parohial. Pentru aceste primește din lada s. biserici 10 cor.

Reflectanții cu calificățiune bună sunt poftiți a se prezenta în s. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic într-o Duminecă sau sârbătoare, nu însă în zilele de alegere.

Cei dexteri în muzica instrumentală și în conducerea corului vor fi preferiți.

Rugări de concurs, adresate comitetului parohial să se subștearnă Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. rom. din Ciacova.

Macedonia din ședința comitetului parohial dela 24 August 1905

2—3 [60]

George Mărgineanțu m. p. **Petru Goanță** m. p.
președ. comit. not. comit.

În conțelegere cu protopresbiterul tractual.

Pe baza ordinațiunei Venerabilului Consistoriu diecezan dtdo 15 Noiembrie 1905 Nr. 3656 Sc. ex. 1905 se escrie concurs pentru ocuparea definitivă a postului de învățător la școala confesională gr. or. din **Ramna**, protopresbiteratul Bocșa-mont. cu termen de recurgere de 30 de zile dela prima publicare în „Foaiă diecezană“.

Emolumentele sunt:

1. Salar anual în bani 600 cor.
2. 15.63 hl (25 meți) cereale $\frac{1}{2}$ grâu și $\frac{1}{2}$ cucuruz solvite în natură și anume 2 oche grâu și 2 oche cucuruz de fiecare fum.
3. Pentru 16 m² lemne pe sama învățătorului 60 cor, 80 fil.
4. Pentru 12 m² lemne pe sama încălzirii salei de învățământ 45 cor. 60 fil.

5. Diurne pentru conferințele învățătoresți și adunarea generală 30 cor.

6. Pentru scripturistică 6 cor.

7. Cortel liber cu 2 chilii, cuhnă, cămară etc. și cu grădină pentru legumi de 800² st.

8. Un estravilan de 800² stâneni.

9. Dela înmormântări, unde va fi poftit 80 fil.

Pentru serviciile prestate în alte comune nu s'acordă nici un emolument.

Învățătorul ales este îndatorat a purta cantoratul în și afară de biserică, a compune socoțile bisericesti ale cultului și fondurilor precum și alte agende ale comitetului și sinodului parohial.

Reflectanții la acest post au a-și subșterne recursele lor provăzute cu documentele necesare, adresate comitetului parohial din Ramna, Prea Onoratului Oficiu Protopresbiteral în Bocșa-mont. și a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în sf. biserică din loc,

Ceice vor dovedi cunoștințe în muzica instrumentală și sunt apți de a conduce cor vocal, vor fi preferiți.

Ramna, din ședința comitetului parohial ținută în 11/24 Decembrie 1905.

Ioan Pincu [62] 1—3

preș. com. parohial

Ioan Pascu

not. com. parohial

În conțelegere cu mine: *Maxim Popoviciu*, protopresb.

Pentru întregirea definitivă a postului în toresc dela școala confesională gr. or. rom. din **Dubos**, protopresbiteratul Buziașului se cu termen de 30 zile de recurgere dela care în „Foaiă diecezană“.

Emolumentele împreunate cu acest po

1. Salarium în bani gata 540 cor.
2. Două jughere pământ extravilan, al cărui anual este 60 cor.
3. Locuință liberă cu grădină de $\frac{1}{2}$ jug. legume.
4. Lemne pentru învățător 30 cor.
5. Pentru conferința învăț. 10 cor.
6. Drept de pășunare din izlazul com. două jughere.

9. Dela înmormântări, unde va fi poftit.

Pentru serviciile prestate în alte comune, bisericăscă nu acordă nici un emolument.

Alesul învățător este îndatorat pe lângă cantoratului în și afară de biserică a purta și scripturistica comitetului și sinodului parohial și a compune socoțile bisericesti și de cult.

Concurenții sunt poftiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sârbătoare în s. biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și tipic; iar recursele adresate comitetului parohial să le subștearnă Prea On. Oficiu protopresbiteral gr. or. rom. în Buziaș.

Dubos, din ședința comitet. parohial ținută la 13 Noembrie 1905.

1—3 [63]

Isaia Suru m. p.

preș. com. parohial.

Petru Goanță m. p.

com. parohial.

În conțelegere

otopresbiter.

Cel mai frumos și totodată cel
mai multămitor dar de Crăciun
pentru copii și fete și dame este:

CARTE DE RUGĂCIUNI

și
Cântări bisericești

intocmită (în format mic)

==== Cu binecuvântarea Prea Sântiei Sale
==== Domnului Episcop Diecezan

NICOLAE POPEA

Prețul: — după cum este hârtia și legătura — dela
50 fileri până la 10 coroane.

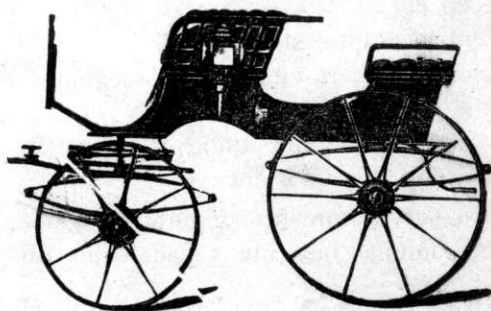
Se poate procura dela **Librăria diecezană, Caransebeș**

Telefon comitat. 467. Anul întemeierii 1895.

Iuliu Kardos

fabricant de trăsuri

Timișoara-Fabric (Temesvár-Gyárvaros),
Strda „Trei-regi“ (Dreikönigsgasse)
Nr. 14. (Csa proprie).

Mare depozit de trăsuri noi și vechi Lu-
crări de făurit, rotărit, lacuit și șelărit,
precum și reparături se primesc cu preț
==== ieftin

9-12 [54]

„SALVATORIA“ INTREPRINDERE DE CREDIT VERȘET (VERSECZ) Str. Petőfi 69.

Împrumuturi-Hipotecare
pe pământuri și edificii:

3¹/₂ 5³/₄ 0

Pe lângă întabulare cu durată de 10—70
ani. Banca n'are dreptul a abziece îm-
prumutul datorășul însă ori și când
poate replăti restul.

Credit-Personal
pentru funcționari, comer-
cianți și industriași.

0 6-7 !

Pe lângă prenotare pe sa-
lar, giranți ori deposit de
hărți de valoare. Pe restimp
de 2—20 ani.

Convertire favorabilă al împrumuturilor vechi și scumpe. — Legături avantajoase
cu primele bănci din țeară (între altele și cu institute renumite din Sibiu) și externitate. —
Prospecte și informațiuni pe lângă marcă pentru răspuns. — Reprezentanți reali primim în
toate comunele. 4—26 [56]